

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 16. apríla 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného **R. M.**, pre pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. J. Š. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2009, sp. zn. 23To 121/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. M. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 20. mája 2009, sp. zn. 2T 247/2007, bol obvinený R. M. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase, pravdepodobne od začiatku roka 2006 až do 23. mája 2007, kedy bol zadržaný, na presne nezistenom mieste v okolí obce K., okres P., si pre vlastnú potrebu vyrábal psychotropnú látku - metamfetamín - pervitín, ktorý je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom túto drogu prechovával v mieste svojho prechodného bydliska v byte č. X. na ulici N. č. X. v obci K., okres P., v ktorom bola pri domovej prehliadke nájdená a zaistená aj sklenená misa oválneho tvaru, na ktorej sa nachádzal hydrochlorid metamfetamínu v množstve 5,47 gramu, čo predstavuje 100 - 200 obvykle jednorazových dávok,

2/ pravdepodobne od začiatku roku 2006 do 3. novembra 2006 si z neznáameho miesta zadovážil od nezistených osôb liečivo nurofen a v predajni farby - laky zakúpil chemikálie na výrobu prekurzora určeného na výrobu drogy - pervitínu, pričom prekurzor vyrábala a prechovával na rôznych miestach v okolí P. a v byte v P. na Ul. N. č. X., kde vyrobil od októbra 2006 do 3. novembra 2006 presne nezistené množstvo prekurzora, pričom malým množstvom metamfetamínu v množstve 11,5378 gramov a toulén obsahujúci nezistiteľné množstvo pseudoefedrínu, teda látky, ktoré v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. sú zaradené do II. skupiny psychotropných látok,

3/ v presne nezistenom čase od 7. apríla 2007 do 8. apríla 2007 v katastri obce B., časť K. vo vzdialenosti cca 400 metrov od hrádze vodnej nádrže K., neoprávnenne prechovával 1 ks igelitové vrečko, v ktorom sa nachádzala látka s obsahom rastlinnej sušiny o hmotnosti s priemernou koncentráciou 15,1 % hmotnostných s obsahom 108 mg tetrahydrokanabinolu, ktorá je uvedená v I. skupine psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. a 0,05 ml roztoku metamfetamínu a malého množstva ibuprofenu, ktoré v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. sú tiež zaradené do II. skupiny psychotropných látok, pričom z množstva 0,712 gramov by bolo možné vyrobiť 4 - 7 obvykle jednorazových dávok drogy.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste uloženého obvinenému R. M. rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 14. novembra 2007, sp. zn. 1T 180/2007, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Napadnutým rozsudkom krajský súd na podklade odvolaní podaných obvineným R. M. a jeho rodičmi podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil citovaný

prvostupňový rozsudok v celom rozsahu, pričom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám tak, že obvineného uznal vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase najskôr od októbra 2006 až do 23. mája 2007, kedy bol zadržaný, na presne nezistenom mieste v okolí obce K., okres P., si pre vlastnú potrebu vyrábala psychotropnú látku - metamfetamín - pervitín, ktorý je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z.z. zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom túto drogu prechovával v mieste svojho prechodného bydliska v byte č. X. na ulici N. č. X. v obci K., okres P., v ktorom bola pri domovej prehliadke nájdená a zaistená aj sklenená misa oválneho tvaru, na ktorej sa nachádzal hydrochlorid metamfetamínu v množstve 5,47 gramu, čo predstavuje 100 - 200 obvykle jednorazových dávok,

2/ v presne nezistenom čase najskôr od októbra 2006 do 3. novembra 2006 si z neznámeho miesta zadovážil od nezistených osôb liečivo nurofen a v predajni farby - laky zakúpil chemikálie na výboru prekurzora určeného na výrobu drogy - previtínu, pričom prekurzor vyrábala a prechovával na rôznych miestach v okolí P. a v byte v P. na Ul. N. č. X., kde vyrobil od októbra 2006 do 3. novembra 2006 presne nezistené množstvo prekurzora, pričom malým množstvom metamfetamínu v množstve 11,5378 gramov a toulén obsahujúci nezistiteľné množstvo pseudoefedrínu, teda látky, ktoré v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. sú zaradené do II. skupiny psychotropných látok,

3/ v presne nezistenom čase od 7. apríla 2007 do 8. apríla 2007 v katastri obce B., časť K. vo vzdialenosti cca 400 metrov od hrádze vodnej nádrže K., neoprávnene prechovával 1 ks igelitové vrečko, v ktorom sa nachádzala látka s obsahom rastlinnej sušiny o hmotnosti s priemernou koncentráciou 15,1 % hmotnostných s obsahom 108 mg tetrahydrokanabinolu, ktorá je uvedená v I. skupine psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. a 0,05 ml roztoku metamfetamínu a malého množstva ibuprofenu, ktoré v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. sú tiež zaradené do II. skupiny psychotropných látok, pričom z množstva 0,712 gramov by bolo možné vyrobiť 4 - 7 obvykle jednorazových dávok drogy.

Za to mu krajský súd podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zároveň zrušil výrok o treste uloženého obvinenému R. M. rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 14. novembra 2007, sp. zn. 1T 180/2007, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený R. M. písomným podaním z 12. septembra 2012 dovolanie, ktoré doplnil prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. J. Š. písomným podaním z 19. novembra 2012.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. a domáhal sa zrušenia rozsudku krajského súdu vo výroku o treste.

Naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por. podľa dovolateľa spočíva v tom, že odvolací súd mal po dôslednom preskúmaní veci podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušiť nielen výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 14. novembra 2007, sp. zn. 1T 180/2007, ale aj výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 13. mája 2009, sp. zn. 1T 113/2009 a následne uložiť trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.

V tejto súvislosti obvinený R. M. uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje za nedostatočné a nepreskúmateľné a trest, ktorý mu bol uložený považuje za trestanie jedného trestného činu spáchaného vo viacčinnom súbehu dvoma trestami. Argumentoval tým, že v zmysle zásady „*ne bis in idem*“ nie je páchatel'a trestného činu možné trestať za jeden skutok dvakrát.

Z týchto dôvodov obvinený R. M. navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanovení § 321 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku

o treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného R. M. na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Prievidza. Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení zo 7. januára 2013 uviedla, že v danom prípade nie sú preukázané dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. a navrhla, aby dovolací súd podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného zamietol.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnené neboli a preto je ho potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa (písm. h/),
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že dovolateľ v rámci jeho obsahového vymedzenia neuviedol žiadne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, resp. taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obvinený R. M. bol napadnutým rozsudkom krajského súdu uznaný za vinného z trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., za ktorý Trestný zákon vo svojej osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody na štyri roky až desať rokov, t.j. s dolnou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov a s hornou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody prevyšujúcou päť rokov.

Dovolací súd pripomína, že ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák., *inter alia*, ukladá súdu povinnosť uložiť páchatelovi trest odňatia slobody, v prípade, že ho odsudzuje za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov. Krajský súd si túto zákonnú povinnosť splnil, pričom obvinenému R. M. ukladal trest podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.) a zároveň s použitím moderačného ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, preto mu mohol uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od šesť mesiacov až do 13 rokov a štyroch mesiacov (§ 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák.). Trest vo výmere šesť rokov bol obvinenému uložený v rámci tejto zákonom ustanovenej trestnej sadzby, z čoho je zřejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nesprávnu aplikáciu hmotnoprávnych ustanovení kogentnej povahy, akými sú napr. ustanovenia § 41 a § 42 Tr. zák. o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu možno podriaďiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ namieta porušenia zákona v jeho neprospech v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu

dovoláním napadnutého rozsudku, pričom toto porušenie vidí v tom, že odvolací súd mal zrušiť nielen výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 14. novembra 2007, sp. zn. 1T 180/2007, ale aj výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 13. mája 2009, sp. zn. 1T 113/2009 a následne mu uložiť súhrnný trest za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu.

Krajský súd v Trenčíne však v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a presvedčivo zdôvodnil, prečo sa nestotožnil s právnym názorom obhajcu obvineného R. M. v tom, že pod súhrnný trest má byť zahrnuté aj odsúdenie obvineného rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 13. mája 2009, sp. zn. 1T 113/2009 (trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. spáchaný v roku 2008), keď uviedol, že tejto trestnej činnosti sa obvinený dopustil pred vyhlásením odvoláním napadnutého rozsudku, avšak po tom, čo bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa pre inú trestnú činnosť - rozsudok Okresného súdu Prievidza zo 14. novembra 2007, sp. zn. 1T 180/2007.

Dovolací súd preto konštatuje, že odvolací súd správne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody obvinenému R. M. nepochybil, nakoľko účelom uloženia súhrnného trestu je potrestať páchatel'a za viaceré trestné činy, z ktorých všetky sa stali skôr, ako bol za ktorýkoľvek z nich vyhlásený odsudzujúci rozsudok.

Neobstoja ani dovolacie námietky obvineného R. M. o porušení zásady „*ne bis in idem*“ a jeho dvojnásobnom potrestaní za jeden skutok.

Podľa § 122 ods. 13 Tr. zák. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu procesného spisu zistil, že obvinenému R. M. bolo vznesenie obvinenia pre skutok uvedený v bode 1/ napadnutého rozsudku oznámené 24. mája 2007 (č. 1. 4 spisu), vznesenie obvinenia pre skutok uvedený v bode 2/ napadnutého rozsudku mu bolo oznámené 25. septembra 2007 (č. 1. 9 spisu)

a oznámenie obvinenia vzneseného pre skutok uvedený v bode 3/ napadnutého rozsudku má vykázané doručenkou z 11. októbra 2007 pripojenou v procesnom spise na č. l. 14. Nakoľko skutky, pre ktoré bol obvinený odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 13. mája 2009, sp. zn. 1T 113/2009, sa stali v decembri roku 2008, je zrejmé, že v posudzovanej veci nejde o jeden trestný čin ale o viacčinný súbeh trestných činov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. apríla 2013

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová